

2ο Πανελλήνιο Συνέδριο για την Διοίκηση, τα Οικονομικά και τις
Πολιτικές Υγείας
13- 16/11/06
Ξενοδοχείο Hilton

Χαιρετισμός
Διονυσίου Σπ. Φιλιώτη
13/11/06

Κυρίες και κύριοι,

Χαιρετίζω την έναρξη των εργασιών ενός τόσο σημαντικού συνεδρίου, το οποίο είναι βέβαιον ότι θα επιτύχει. Θα επιτύχει διότι τα θέματα είναι όλα σημαντικά και επίκαιρα και όλοι οι συμμετέχοντες ανήκουν στους κορυφαίους του τομέα τους. Θα ήθελα κατά συνέπεια να εκφράσω προκαταβολικά τα συγχαρητήριά μου στους οργανωτές.

Τα θέματα της υγείας στο σύνολό τους βρίσκονται στο επίκεντρο του προβληματισμού σε ολόκληρο τον κόσμο και ιδιαίτερα στις ανεπτυγμένες χώρες. Η αύξηση του μέσου όρου ζωής είναι φυσικό να δημιουργεί πρόσθετες απαιτήσεις από τα συστήματα υγείας και κοινωνικής ασφάλισης. Τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη, όσο περνούν τα χρόνια όλο και περισσότεροι άνθρωποι θα διεκδικούν και θα λαμβάνουν συντάξεις, όλο και περισσότεροι άνθρωποι θα χρειάζονται περισσότερα νέα φάρμακα, για να αντιμετωπίσουν ασθένειες και να διασφαλίσουν μία ικανοποιητική ποιότητα ζωής.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες όλοι μιλούν για την επερχόμενη μαζική συνταξιοδότηση της γενιάς των baby boomers, δηλαδή των ανθρώπων που γεννήθηκαν αμέσως μετά τον

Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η περίοδος μετά τον Πόλεμο ήταν μια περίοδος αυξημένων γεννήσεων, τόσο στην Αμερική όσο και στην Ευρώπη. Ήταν ταυτόχρονα μια περίοδος στην οποία δημιουργήθηκαν, καθιερώθηκαν και εξαπλώθηκαν οι σύγχρονες δομές του κοινωνικού κράτους, δηλ. ο ιστός ασφαλείας, που περιλαμβάνει την κοινωνική ασφάλιση, την συνταξιοδότηση και την υγειονομική περίθαλψη. Ωστόσο, τα συστήματα αυτά στηρίζονται στην ανταποδοτικότητα των γενεών και τα τελευταία χρόνια εκφράζονται φόβοι και ισχυρές επιφυλάξεις για το κατά πόσον η σημερινή, αλλά και η μελλοντική γενιά των εργαζομένων μπορεί να καλύψει τις ανάγκες της μεγάλης στρατιάς των συνταξιούχων. *Γίνεται η Δύση ένας πολιτισμός συνταξιούχων και αν ναι, πώς θα μπορέσει να λειτουργήσει;* Αυτή η ερώτηση είναι μία από εκείνες που βρίσκονται στο επίκεντρο του σύγχρονου προβληματισμού για τις πολιτικές υγείας.

Μια από τις πιθανές απαντήσεις είναι ότι ο συνταξιούχος του μέλλοντος, χάρη στην πρόοδο της ιατρικής και της φαρμακολογίας, θα είναι ένας παραγωγικός και δημιουργικός άνθρωπος, ο οποίος θα έχει τη δύναμη και τη θέληση να κρατά το μέλλον στα χέρια του και να ορίζει ο ίδιος τη ζωή του.

Ωστόσο, τα κράτη και οι κυβερνήσεις δεν μπορούν να περιμένουν ώστε το «καλό σενάριο» να επαληθευτεί από μόνο του. Παντού βρίσκονται υπό μελέτη μεταρρυθμίσεις, που θα αυξήσουν την βιωσιμότητα των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, θα αναβαθμίσουν την παρεχόμενη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη θα πετύχουν άρτια οικονομική διαχείριση και εξορθολογισμό των συνολικών δαπανών υγείας. Είναι βέβαιο ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να επιταχυνθούν, να ολοκληρωθούν και να εφαρμοστούν.

Οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις, όμως, δεν δίδουν πλήρη απάντηση στις προκλήσεις του μέλλοντος. Προσωπικά, πιστεύω στην δύναμη της επιστήμης, να δίνει λύσεις στα προβλήματα της ανθρωπότητας. Η επιστημονική πρόοδος, όχι μόνο θα συνεχίσει να αυξάνει τον μέσο όρο ζωής και θα προσφέρει ακόμα περισσότερα, καλύτερα και πιο δημιουργικά χρόνια σε όλους τους ανθρώπους, αλλά και θα οδηγήσει στην διαμόρφωση λύσεων για την οικονομία, οι οποίες θα στηρίξουν τις αυξανόμενες απαιτήσεις της κοινωνίας του αύριο.

Συνηθίζεται να εκφράζονται φόβοι ,επιφυλάξεις και δυσοίωνα σενάρια για το τι πρόκειται να συμβεί. Παρόλα αυτά είναι βέβαιον ότι μπορούμε να ατενίζουμε το μέλλον

με αισιοδοξία. Το ανθρώπινο πνεύμα θριαμβεύει και φέρνει το φως ακόμα και στις πιο σκοτεινές συγκυρίες και εποχές. ***Το επίπεδο της υγείας για τον άνθρωπο και την ανθρωπότητα, είναι υψηλότερο από ποτέ, λίγες μόνο δεκαετίες από τον πιο καταστροφικό πόλεμο στην ιστορία. Γι' αυτό μπορούμε βάσιμα να ελπίζουμε ότι ο άνθρωπος έχει και σήμερα τη δυνατότητα να πετύχει ένα αύριο καλύτερο από το σήμερα.***

Σας ευχαριστώ.